

Universitätsbibliothek Paderborn

**Animae Illvstres Ivliae Cliviae Montivm Marchiae
Ravenspvrgi Morsae Annexarvmqve Provinciarvm E
Monvmentis Calamo R. P. Theodori Rhay. Societatis Iesv
Redivivae**

Rhay, Theodor

Neobvrgi Ad Danvbium, 1663

XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10835

desiderat, Vrsellanam Historiam R. P. Hermanni
Crombach S. I. Sacerdotis perlegat.

XXV.

MONASTERII Euffiae SS. CHRYSANTHI
& DARIÆ, quorum CORPORA sub SER-
GIO II. Pontifice Romano A. C. DCCC. XXX.
Marquardus Abbas Prumiensis Româ eò detulit.
CHRYSANTHVM Tyrannus in carceres, DARIAM
in lustrum trahi mandat; sed Illum contra
varia & exquisita tormenta allapsa de Cælo lux;
Illi am contra lenones, Leo tutatus est. Demum
vivi terra obruti castissimi Coniuges Sanctiorem tha-
lamum habuere tumulum. Corpora eorum superi-
oribus bellis, securitatis ergo nominatissima in
arce Euffiae ARBURGA ab admodum R. exi-
miôque Domino Antonio Gelenio Decano,
ex consilio Venerabilis Capituli, imposita,
prodigiosè intacta stetere, quando turris nitra-
to pulvere feta, de cælo tacta, ac magnâ sui
parte deiectâ, incensa est, urbe mirifice Mar-
tyrum SS. (ut piè credidit) meritis servata, quæ
beneficij memor, quotannis diem hanc gra-
tâ memoriâ recolit. Ex Annalibus Collegij ibidem.

XXX.

MARIA IOANNIS Intrepidi Burgundie Ducis
Z 3 filia

filia, Cliviae Ducissa; ADOLPHI primi relicta vi-
 dua; IOANNIS eius nominis primi Parens, Matro-
 na erat in primis pia ac metuens Dei; in omni-
 bus suis operibus præzellens, quæ Filios Principes,
 à teneris ita solidarum virtutum monitis for-
 mabat ut ab *infantia incorruptam ab omni graui-
 re noxâ servarent innocentiam*; & quæ teneris in ani-
 mis plantaverat, verbis rigabat, lacrymis fovebat
 assidue Maritum ADOLPHVM (cognomento Vi-
 etoriosum, Martialisque genij Virum) eximio suo
 exemplo prudentique admonitione ad propa-
 gandam pietatem ita allexit, ut varia per *Clivi-
 am*, amplissimumque Comitatum Marcanum Sa-
 cella, Templa, Monasteria, Nosocomia; & ad Wesalios
 nobillissimam Carthusiam, ut suprà in Adolpho
 19. septembris videre est, erexerit. Cui nec ipsa Zelo
 inferior A. 1460. ardenti pietate ex Cimelijs &
 usu fructu celebre per *Cliviam* finitimasque Pro-
 vincias Claustrū ordinis S. Birgittæ olim Treppen, nunc
 Marienbaum dictum, condidit 27. Julij, Virginibus
 octo velatis totidemque Monachis impositis, qui di-
 vino officio præcessent, Virginumque confessi-
 ones exciperent: Birgitta enim a Morte Coniu-
 gis novas religiosè vivendi leges ab ipso Salva-
 tore & summo legislatore dictatas **Viris Vir-
 ginibusque**

ginib[us]que scripsit, ac propterea octonas utriusque sexūs Personas 27. Iulij ibi locorum collocavit Religiosas.

Hæc Monasterij Fundatio multorum & dicteriorum, & iudiciorum seges fuit, pro vario partium studio. Et licet ipsa sermones Vulgi minimè æstimaret, satis gnara, ut populi folia, ita & linguas Populi omni rumorum vento circumferri; attamen prudentiorum sensa amans, corundem iudicia non respuebat. comodè accidit, ut à Viro perquam erudito, sibiique in primis ob virtutem charo D. Arnoldo Boltio Sanctensium Pastore Monrebergæ eius voto fieret satis; cuius dum in mensâ familiari mentem exploraret, illéque respondisset, *hoc Monasterium sine dubio DÉO placitum, qui ADAMO EVAM in Paradiſo adiunxit, præ altero Carthusianis solitarijs à marito Duce Adolpho ad Wesaliam constructo.* Sarcasmo hoc inurbano non delectata Princeps Vah, inquit, *Primos divini Mandati transgressores hominibus religiosè DEI gratiâ Victuris comparas?* sensit tamen Boltius hoc contubernium Paradiſo præstantius non futurum. Sed Boltij istius sagittam a scopo aberrâsse Wernerus Perarius vulgo Theffenmacher, Montanus

tanus recentis Annalium Cliviæ collector à Ca-
tholicâ fide, loco & Religione licet alienus verita-
te cogente, agnoscit, ob strictam eo in Monaster-
io ad nostrā usq; ætatem, regularum, pietatis, ca-
stimentiæ & observantiæ. Neque alienum à mente
piissimæ Fundatricis & Patriæ foret, si Dei magnæ
Matris, istic à multis retrò annis, mortalibus præ-
stata beneficia ex antiquis chartis, membranis
recentiorib[us]que codicibus collecta typis evul-
garentur. Sed ad Mariam Videlam revertamur,
quæ Boltij & aliorum minus faventium sapien-
tiâ supra nubes Aristophanis gradientium ca-
villis non consternata, verùm animata, fundati-
onem à se inchoatam donationibus auxit. Ita
multi dum nocere meditantur, profunt: & sanant, dum vulnerant.

Claustro prouentibus, ac redditibus fir-
mato (quâ erat in Patronam suam pietate)
eius laudes amplificare enixè satagebat: erat
illi Deipara in omnibus levamentum: nec quid-
quam, nisi auxilio eius implorato aggediebatur
Non infreuerter ex uicinâ suâ Arce Monrebergâ
pedes, (in decrepitâ licet ætate) Misericordiæ
Matrem Mariam in templo suo inuisit, Co-
mitibus in uiâ frequenter symbolum illud suum

int.

ingeminans, seruum & ancillam Mariæ perire non posse. Hinc omni eius præcipue in Montana Conscendentis festo, illam eleemosynis, corporis castigationibus, vigilijs, Sacra Synaxi voce hac demissâ demissè venerabatur: O, infit, si possem omnes arenas, guttas, stellas, flores, folia, & atomos in Choros te O MARIA, laudantium conuertere, quām libens facerem! ò si Omnium Sanctorum brachijs, & affectu amorum te Matrem Misericordiae constringere, aeternūque benedicere, laudare & superexaltare possem, quām unicè id optarem continuare in omnem aeternitatem, & ultra! Dūmque his affectibus pueros, pauperes, simplicēsque animas imbueret, ut sui caussâ has Deo preces magnâque jlliis Matri offerrent. A Gynæco verò monita ab iſtis vilissimis homuncionibus nihil solidi sperandum, filiæ, inquit, grauiter hallucinamini; non est personarum acceptor DE VS; pauperum & simplicium deprecations exaudit; non maximis solum canibus, sed minimis etiam catellis instituitur celi venatio. Prolem suam ac in primis Ioannem Ducem magno verborum pondere monebat, ut Deum fide & affectu, proximum honore, subditos fauore coleret; Marianæ Arboris Religiosas suas filias im-

Aa

pense

pensè hortabatur, solicitæ ut essent, *Numen animabus Flāmis piacularibus addictis iuratū placatum reddere; Ieiunio passiones corporis; oratione animum sanare; nec quidquam quod sub sole cum tempore transit, sed D E V M solum magni æstimare.*
Quâ in scientiâ Sanctorum, operib[us]que sanctis Maritum Adolphum Ducem in Castro Monrebergio viduitatis anno decimo quinto, Octobris 30. A. 1463. secuta, apud eundem in Grauiensi Carthusiâ, Vigiliâ Omnia Sanctorum, funere per urbem Sanctensem trans Rhenum in Claustrum illud præsentibus filio IOANNE Duce, eiusque coniuge ELIZABETHA Niuerfiâ, Sorore CATHARINA Geldrâ, cum primariâ Procerum, & totius Nobilitatis cateruâ deducta est tumulanda: à magna Matre suâ MARIA deuota filia in cælis (ut considimus) Seculis interminatis exaltanda.

XXXI.

PRidie Kalend. Novembbris in fata concessit B. Antistes Wolfgangus, Vir sanctissimus & illustri Suevorum genere natus. Cui in suburbio Neoburgensi Serenissimus W. W. Comes Palatinus Rheni, G. M. templum erexit; Misericordiæque Fratribus publico ægrorum bono as signavit.